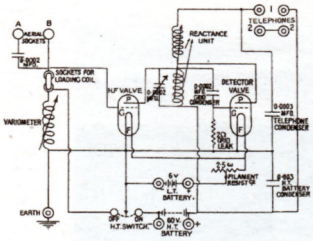

RÁDIO „HISTORIE“

Radioamatéři – oběti okupace v letech 1939 až 1945

Stanislav Kořínek, OK2GD

Narodil se 14. 3. 1904 v Ivanovicích na Hané, byl nejmladší ze tří dětí nadučitele Jakuba Kořínka. V letech 1937 až 1942 bydlel na adrese U Botanické zahrady 24, Brno, ženatý nebyl. Když zemřel jeho tatínek a starší bratr, často navštěvoval maminku v Ivanovicích na Hané. Spolu se sestrou pečoval o ni a pomáhal ji s údržbou domu. Postavil schody na poschodí, zavedl tam vodovod a vybudoval koupelnu.

Koncesi pro amatérské vysílání získal v roce 1937. Aktivně se zúčastňoval pokusného vysílání v pásmu 5 metrů. Jeho značka je uváděna v řadě článků o pokusném vysílání v tomto pásmu v časopisech Krátké vlny a Československý radiosvět. Na obálce časopisu Krátké vlny číslo 8/1937 je obrázek, jak vysílá společně s RP 843 z vrcholku Devíti skal o nadmořské výšce 837 m. Stejný obrázek použil i na svém QSL lístku (obr. 2). Vystudoval techniku a zaměstnán byl ve Zbrojovce Brno jako technický úředník.

Za okupace republiky předával zbraně odbojové skupině v Ivanovicích na Hané. Gestapo jej zatklo 31. 12. 1942 a uvěznilo v brněnských Kounicových kolejích. Po převezení do vězení ve Vratislavi byl odsouzen a pak uvězněn v koncentračním táboře Buchenwald. Před koncem války jej odvlekli do KT Dachau, odkud napsal rodině poslední dopis 21. května 1945. V té době se v táboře rozšířila silná tyfová epidemie, která byla pravděpodobně příčinou jeho úmrtí. Ministerstvo vnitra písemně potvrdilo Lidovému soudu civilnímu

Obr. 1. Stanislav Kořínek, OK2GD

v Brně, že Stanislav Kořínek byl po osvobození KT Dachau přemístěn do 127. evakuačního polního lazaretu 7. americké armády, kde zemřel. Na základě uvedených faktů bylo vystaveno úřední potvrzení, že po 21. 5. 1945 už nežil. Jeho jméno je uvedeno na pomníku obětí okupace z řad zaměstnanců Zbrojovky v Brně, v ulici Lazaretní, číslo 7. QSL lístkem potvrdil spojení v roce 1938 radioamatérovi z USA W8HHF (obr. 2).

Zdroj

[1] Moravský zemský archiv v Brně.

[2] Encyklopedie Brna.

[3] Fotografie od paní Věry Altmanové, příbuzné Stanislava Kořínka.

[4] Časopisy Krátké vlny a Československý radiosvět.

Obr. 2. Vrcholek Devíti skal na QSL-lístku OK2GD

Obr. 3. Gustav Košulič, OK2GU

Gustav Košulič, OK2GU

Narodil se 2. 7. 1911 v Brně a byl popraven 12. 7. 1943 v Berlíně - Plötzensee. Koncesi pro vysílání získal r. 1937 se značkou OK1GU; když bydlel na Moravě, změnil ji na OK2GU. Vyučil se elektrotechnikem a sloužil na vojenské radiostanici v Brně na Špilberku. R. 1937 se stal zaměstnancem KSR Brno, kde byl v té době vedoucím technický komisař Poštovního a telegrafního úřadu Ing. Vladimír Lhotský, OK2LS, popravený v Brně r. 1942 údajně kvůli neodevzdání vysílače. Společně s OK2GU byl souzen další zaměstnanec brněnské KSR Alois Horký, OK2HY. Gustav Košulič vzal odbojovou činnost na sebe a neprozradil nic o jejich spolupráci, proto Horký dostal trest „pouze“ pět let vězení za neoznámení protistátní činnosti.

V roce 1940 už neexistovala KSR a Gustav Košulič pracoval u odrušovací služby. V té době se seznámil s Vladislavem Bobákem, vedoucím brněnské odbojové skupiny. Bobák byl jedním z čs. letců, kteří byli po emigraci do Polska a dále do Ruska vysláni zpět do vlasti k získávání zpravodajských informací ve prospěch sovětské GRU. Radiostanici pro skupinu vyrobil Jan Habrda, OK2AH, kvůli tomu byl odsouzný k trestu smrti a popravený také v Berlíně - Plötzensee. Ve vysílači použil dvě devítiwattové americké elektronky s označením „59“ a spolu s přijímačem vše vestavěl do kufříku. Gustav Košulič se stal radiotelegrafistou skupiny, která aktivně působila od září 1940 do března 1941. Po odhalení skupiny a zaměření místa vysílání byl zatčen v bytě Bobáka v okamžiku, když se připravoval k vysílání zpráv do Moskvy.

Radioamatéři Vladimír Kott, OK1FF, a Alois Horký, OK2HY, kteří poskytli součástky ke stavbě radiostanice a pomohli s jejím uvedením do provozu, napsali v časopise Amatérské radio v článku Zemřeli, abychom žili: *„OK2AH a OK2GU nic o nás neprozradili, pouze díky tomu jsme přežili“.* Paní Košuličové napsal po válce jeho spoluvězeň na Pankráci Dr. Zlochar z Hranic: *„Váš syn byl statečný člověk a dobrý kamarád. Obětoval svůj život za myšlenku, které chtěl sloužit podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.“* V Brně - Horních Heršpicích je po Gustavu Košuličovi pojmenovaná ulice, jeho jméno je uvedeno v Brně na pomníku v ulici Bednářova 16 a na pamětních deskách Kounicova 26 a Sokolova 4. Značka OK2GU s jeho jménem je uvedena na internetových stránkách Českého radioklubu, v rubrice **Síň slávy značky OK.**

Zdroj

[1] *Daneš, Josef, OK1YG:* Za tajemstvím éteru. NADAS 1985, s. 143 až 161.

[2] Amatérské radio 8/1963, s. 216.

[3] *http://encyklopedie.brna.cz/home-mmb/?acc=profil_osobnosti&load=2325*

Laco, OK1AD, a Honza, OK1XU